

Næmingatalið óktist stöðugt í gamla kommunuskúlanum til flutt varð í nýggja skúlan í 1956

Lagt til rættis:
Jóannes Hansen

Hann hevur staðið í 100 ár:

Hugsanir vóru frammi um at taka kommunuskúlan burtur

Tá havnarbørn fóru í skúla fyrri neyvt 100 árum síðani, fóru tey í nýggjan skúla. A gamla kommunuskúlanum, sum nú er karmur um býar-umsitingina, er árið 1894 rist, men skúlin varð ikki

tikin í nýtslu fyrr enn á sumri árið eftir. Sjálvsagt tók tað sína tíð frá tí, at teir, sum høgdu grót og lagaðu, vóru lidnir við sítt arbeiði og til tað var klárt hjá havnarbørnum at koma inn.

Skúlin var karmur um gerandisdagin hjá einari rúgvu av børnum til nýggi kommunuskúlin var liðugur í 1956. Seinni húsaðist læraraskúlin í gamla bygninginum, hornorkestrið

hevði venjingarhøli har, og tekniska deild hjá býráðnum helt eisini til har.

Ætlaðu at byggja út
Eingin havnarmaður og nevnan nakar føroyingur

hevði í dag verið fyrri at tikið prýðuliga skúlabyggingin niður fyrri at geva rúm fyrri meiri nýmótans bygningi. Tíbetur er almenni hugburðurin nógv broyttur seinnu árin.

Tað eru so mong dømi um, at hugburðurin var ódrívisi í fimti og seksti árunum. Tá ráddi tað meiri um at skapa nýggjar og meiri nýmótans karmar, meðan tað ikki taldi so nógv, um okkurt av tí, sum nú verður mett høgt og dýrabært, fór fyrri bakka. Fleiri bygningar, garðar og annað varð tikið niður, meðan tað í øðrum førum ikki gjordist til meiri enn hugsanir og prátt, og tað kunnu vit gleðast um.

Tá nýggi kommunuskúlin varð liðugur í 1956, var nógv tosað um, og býráðið viðgjörði eisini, hvat skuldi gerast við gamla skúlan. Tvey itøkilig uppskot vóru frammi. Býráðslimirin og arkitekturin H.C.W. Tór-

garð hevði uppskot um at vaksa um bygningin við einari uppbygging niðan úr tí, sum fer yvir móti Posthúsinum.

Býráðið samtykti ongan tíð uppskotið, men tað var so mikið av álvara í, at farið varð undir at høgga grót, og kring býin eigur býráðið framvegis steinar, sum vóru høgdir til hetta endamálið.

Ætlanin varð slept, tí tað var mett, at tað fekkst ov lítið burtur úr henni, og tað, sum fekkst burturúr, fór at vera ov lítið at nøkta tann tørv, sum stóri vøksturin í fólkatálinum og harvið tørvinum á plássni til umsiting hevði við sær.

Ætlaðu at taka niður

Seinni kom J. P. Gregoriusen, arkitekt, fram við aðrari ætlan. Hon gekk út uppá, at gamli skúlin skuldi takast niður. Hetta skuldi gerast fyrri at geva rúm fyrri bygging av nýggjum ráðhúsi, sum skuldi standa á økinum millum Sjómansheimið og Posthúsið. Henda ætlanin var viðgjörd í stórum álvara, men tað kom einki burtur úr henni.

Býráðið hevði ikki nakra

Talið á teimum, sum minnast skúlan og umhvørvið kring hann at síggja so-leiðis út, er ikki so stórt longur